

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Astrid Skjoldbo: I den nye børneforsorgslov indførtes en bestemmelse, hvorefter en kommune kan indføre en kontrolleret familiedagpleje med offentligt tilskud for udearbejdende mødres børn. Bestemmelsen har været meget diskuteret; men det er kendt vist fra alle sider, at man herigennem vil kunne afhjælpe noget af den store mangel, der er på daginstitutioner. Her i København har ordningen været en succes. Efter at de nærmere regler er fastsat og vedtaget i kommunalbestyrelsen, har omkring 1.200 hjemmegående husmødre henvendt sig for at få nærmere oplysning. Omkring 300 dagplejehjem er nu godkendt som velegnede til at modtage 1 eller 2 børn i dagpleje. Herudover er der naturligvis en række helt private dagplejer, som mødre og plejemødre selv har etableret.

Nu er der ifølge dagspressen sket det, at en administrator for en ejendom på Nørrebro har gjort indsigelse imod, at en hjemmegående, i øvrigt velkvalificeret husmoder — hun er sygehjælper — har modtaget 2 børn i dagpleje. Administratoren truer med opsigelse, såfremt lejereren ikke ophører med, hvad han kalder „at holde børnehaven i lejligheden“, idet han betragter det som et erhverv. Der gives i København 90 kr. ugentlig pr. barn i dagpleje, men heraf skal plejemoderen afholde mad til barnet, rengøring og slid på bohaven; formentlig ligger fortjenesten på ca. halvdelen eller to tredjedele af beløbet.

Hvis et sådant synspunkt, som den pågældende administrator har, breder sig, kan det få meget store konsekvenser. De 300 dagplejer dækker omkring 10-15 ny daginstitutioner, som jo ingen chancer har for at blive etableret inden for en kortere tid, og til hvilke der slet ikke findes personale. Desuden kan en sådan fremgangsmåde da også få konsekvenser for andre befolkningsgrupper, f. eks. invalidepensionister, der supplerer deres pension med lidt hjemmearbejde af forskellig art.

Nu er det, jeg spørger boligministeren, om der i boligloven, den nuværende eller den foreslåede, findes nærmere bestemmelser, der

fastslår, hvad der skal forstås ved erhvervsarbejde.

Boligministeren (Kaj Andresen): Hverken den nuværende lejelov eller det fremsatte forslag til lov om leje har bestemmelser, der udtrykkeligt omhandler det i spørgsmålet omtalte forhold.

Besvarelsen af spørgsmålet kan imidlertid ikke gives alene under hensyn til det ønskelige i at fremme modtagelsen af børn i dagpleje; hensyn til andre lejere i ejendommen spiller også ind. Svaret må derfor bl. a. afhænge af, om de børn, der modtages i dagpleje, er til gene for ejendommen eller dens øvrige beboere. Hvor det er tilfældet, kan en udlejer — ligesom hvis det var lejerens egne børn, der var til gene — forlange lejereren fjernet, hvis ulemperne fortsættes trods udlejerens påmindelse om, at lejereren skal sørge for, at der hersker god skik og orden i ejendommen.

Jeg kan i den forbindelse henlede opmærksomheden på, at reglerne herom blev drøftet i lejelovsudvalget af 1964, hvor parterne på lejemarkedet var enige om, at det var ønskeligt at gøre det lettere at fjerne lejere, der trods påmindelse ikke iagttager god skik og orden. Udvalget fandt det ikke rimeligt, at der fortsat stilles så strenge krav for at få fjernet uheldige lejere, hvis optræden er til gene for ejendommen og dens medlejere.

I det forslag til lov om leje, jeg fremsatte her i tinget den 12. ds., er udvalgets indstilling foreslået fulgt ved en ændring af den pågældende bestemmelse i loven. Er der ikke tale om en gene for ejendommen eller for de øvrige beboere, må spørgsmålet besvares afhængigt af, om man vil karakterisere dette at modtage børn i godkendt privat dagpleje som benyttelse af lejligheden til andet brug end aftalt.

Afgørelse af dette spørgsmål ligger efter lejeloven hos domstolene. Men man kommer, så vidt jeg kan se, her ud i meget vanskelige afgrænsningsproblemer. En lejer har nemlig efter lejeloven en meget vid adgang til at optage yderligere personer i sin husstand. Der er ikke i lejeloven grænser for, hvor mange børn lejereren selv må have hos sig i lejligheden, og her er der ikke blot tale om lejerens egne børn, men også